Квіти живуть для мене
там, де є лист зелений,
де напувають дощі
трави веселі й кущі,
сливину спраглу гілку
і золотеньку бджілку,
мамину білу хатку,
річчину довгу кладку,
котика на осонні
і гусенятко сонне...

Питають мене щоранку:
— Для кого живеш, Олянко?